

Bryssel den 20 februari 2018
(OR. en, hr)

Interinstitutionellt ärende:
2015/0148 (COD)

6053/1/18
REV 1 ADD 1

CODEC 178
CLIMA 23
ENV 71
ENER 45
TRANS 65
IND 44
COMPET 64
MI 75
ECOFIN 96

I/A-PUNKTSNOT

från:	Rådets generalsekretariat
till:	Ständiga representanternas kommitté (Coreper)/rådet
Ärende:	Utkast till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2003/87/EG för att främja kostnadseffektiva utsläppsminskningar och koldioxidsnåla investeringar och beslut (EU) 2015/1814 (första behandlingen) – Antagande av lagstiftningsakten = Uttalanden

Uttalande från Slovenien och Portugal

Slovenien och Portugal stöder reformen av EU:s utsläppshandelssystem och konstaterar att överenskommelsen om lagstiftningen angående fas 4 (2021–2030) i väsentlig grad stärker utsläppshandelssystemets funktion.

De viktigaste anpassningarna i utsläppshandelssystemet – som är nödvändiga för att EU ska kunna uppnå sitt mål att minska växthusgasutsläppen med minst 40 % fram till 2030 i enlighet med överenskommelsen inom ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030 – är ökningen av den linjära minskningsfaktorn samt anpassningarna av reserven för marknadsstabilitet och fördelningen av gratis tilldelning. Slovenien och Portugal välkomnar också överenskommelsen om att bestämmelserna i det nya direktivet om utsläppshandelssystemet kommer att ses över regelbundet, däribland reglerna om koldioxidläckage och den linjära minskningsfaktorn, och att kommissionen kommer att bedöma om ytterligare strategier eller åtgärder behövs i samband med varje inventering inom ramen för Parisavtalet.

Trots de ovannämnda positiva aspekterna av reformen av EU:s utsläppshandelssystem är den överenskommelse som nåddes vid trepartsdialogen mer långtgående än överenskommelsen om ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030 när det gäller aspekter som rör moderniseringsfonden. Slovenien och Portugal anser att den villkorliga höjningen av moderniseringsfonden över 2 % av det totala taket, i enlighet med Europeiska rådets överenskommelse i oktober 2014, inte kan motiveras som ett inslag av solidaritet eftersom moderniseringsfonden endast gynnar medlemsstater vars BNP är lägre än 60 % av EU-genomsnittet. Eftersom även andra delar av utsläppshandelssystemet endast gynnar dessa medlemsstater rubbar den överenskomna villkorliga ökningen balansen i Europeiska rådets överenskommelse.

Med beaktande av att den ovannämnda tröskeln är godtycklig och utesluter andra mindre utvecklade medlemsstater, t.ex. Portugal och Slovenien, som har en BNP som ligger tämligen långt under EU-genomsnittet och som också står inför utmaningar i samband med omställningen av energisektorn, hoppas vi att denna ökning inte kommer att göras och framför allt att alla eventuella framtida reformer av EU:s utsläppshandelssystem kommer att återställa den ursprungliga överenskomna balansen vad gäller de solidaritetsmekanismer som ingår i utsläppshandelssystemet.

I den slutliga kompromissen var tanken med den villkorliga ökningen av moderniseringsfonden att man skulle tillmötesgå Europaparlamentet beträffande en rättvis övergång till koldioxidsnåla samhällen. Vi vill betona att en sådan övergång kommer att vara en utmaning för hela EU. Därför bör framtida översyner av lagstiftningen handla om en rättvis övergång ur ett bredare perspektiv och inte bara med avseende på de minst utvecklade EU-medlemsstaterna.

Uttalanden från kommissionen

Den linjära minskningsfaktorn

EU:s utsläppshandelssystem är EU:s viktigaste instrument för att uppnå EU:s klimatmål att begränsa ökningen av den globala medeltemperaturen till långt under 2 °C över de förindustriella nivåerna, vilket man också enades om inom ramen för Parisavtalet. I linje med detta mål och ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030 är översynen av EU:s utsläppshandelssystem och ökningen av den linjära minskningsfaktorn från 1,74 % till 2,2 % de första åtgärderna för att uppnå EU:s mål att minska sina växthusgasutsläpp med minst 40 % fram till 2030. Kommissionen erkänner att det krävs ytterligare insatser och mer ambition för att uppnå EU:s mål att fram till 2050 minska växthusgasutsläppen i linje med de långsiktiga målen i Parisavtalet. Kommissionen framhåller i sin konsekvensbedömning som åtföljer ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030 att för att nå denna nivå krävs att den linjära minskningsfaktorn ökar ytterligare fram till 2050. Som ett led i en eventuell framtida översyn av direktivet åtar sig kommissionen att överväga en ökning av den linjära minskningsfaktorn mot bakgrund av att den internationella utvecklingen kräver en skärpning av unionens strategier och åtgärder.

Sjöfartens utsläpp

Kommissionen har tagit del av Europaparlamentets förslag. Internationella sjöfartsorganisationen förväntas i april 2018 besluta om den första strategin för att minska växthusgasutsläppen från sjöfarten. Kommissionen kommer snabbt att bedöma och rapportera om strategin, i synnerhet utsläppsminskningsmålen och listan över föreslagna åtgärder för att uppnå målen, inbegripet tidsplanen för åtgärderna. Kommissionen kommer i samband därmed att överväga vilka åtgärder som är lämpliga för att säkra ett rimligt bidrag från sektorn, och också ta hänsyn till parlamentets förslag. I samband med ny lagstiftning om växthusgasutsläpp från sjöfarten kommer kommissionen att ta vederbörlig hänsyn till ändringsförslag som Europaparlamentet antagit på detta område.

Rättvis övergång i kol- och koldioxidintensiva regioner

Kommissionen upprepar sitt åtagande att utveckla ett särskilt initiativ som ska tillhandahålla skräddarsytt stöd för rättvis övergång i kol- och koldioxidintensiva regioner i berörda medlemsstater.

Därför kommer den att samarbeta med aktörerna i dessa regioner och tillhandahålla vägledning, i synnerhet rörande tillgång till och utnyttjande av relevanta fonder och program, samt uppmuntra utbyte av god praxis, bland annat diskussioner om industriella färdplaner och behov av omskolning.

Avskiljning och användning av koldioxid (CCU)

Kommissionen har tagit del av Europaparlamentets förslag att de utsläpp som verifierats som avskilda och använda på ett sätt som säkerställer att koldioxiden varaktigt binds ska undantas från skyldigheterna vad gäller överlämnande enligt EU:s utsläppshandelssystem. Sådan teknik är för närvarande inte tillräckligt utvecklad så att det kan fattas beslut om hur den ska regleras framöver. Med tanke på den tekniska potentialen hos tekniken för avskiljning och användning av koldioxid åtar sig kommissionen att överväga hur den ska regleras under nästa handelsperiod, och att överväga om det i samband med en eventuell framtida översyn av direktivet är lämpligt att ändra regleringen. I detta avseende kommer kommissionen att ta vederbörlig hänsyn till teknikens potential att bidra till betydande utsläppsminskningar utan att EU:s utsläppshandelssystem miljöintegritet äventyras.

Uttalande från Republiken Kroatien

Republiken Kroatien stöder målen och syftena med förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2003/87/EG för att främja kostnadseffektiva utsläppsminskningar och koldioxidsnåla investeringar, eftersom vi anser förslaget vara av avgörande betydelse för EU:s klimatpolitik och för ett framgångsrikt genomförande av Parisavtalet.

Men Republiken Kroatien anser att den nuvarande texten i direktiv 2003/87/EG och det nuvarande förslaget om ändringar av direktiv 2003/87/EG missgynnar Kroatien när det gäller den totala mängden utsläppsrätter som medlemsstaterna ska auktionera ut, och därför begärdes lämpliga ändringar under förhandlingarna.

Republiken Kroatien anser fortfarande att artikel 10.2 andra stycket i direktiv 2003/87/EG måste ändras, eftersom den nuvarande bestämmelsen inte omfattar beräkningen av den kroatiska andelen av auktioneringsrättigheterna. Bestämmelsen i fråga anger från och med vilket år kontrollerade utsläpp bör användas för medlemsstater som inte deltog i gemenskapssystemet 2005. I detta avseende föreslog Republiken Kroatien i rådet (miljö) den 28 februari 2017 en strykning av "*inom ramen för gemenskapssystemet*" i artikel 10.2 andra stycket i direktiv 2003/87/EG.

Vi påminner om att Europeiska kommissionen år 2013 beräknade Republiken Kroatiens auktioneringsrättigheter utan att ta hänsyn till alla de parametrar som hade överenskommit vid Republiken Kroatiens förhandlingar om anslutning till Europeiska unionen. Vid sin beräkning av Republiken Kroatiens auktioneringsrättigheter utgick Europeiska kommissionen från Republiken Kroatiens totala mängd växthusgasutsläpp inom systemet för handel, såsom den fastställts för medtagande i EU totala utsläppsmängd, istället för de kontrollerade utsläppen för 2007, vilket hade överenskommit under förhandlingarna. Det bör betonas att den totala mängden är lägre för Republiken Kroatien och medför färre auktioneringsrättigheter för Republiken Kroatien. Den totala mängden är lägre för alla andra medlemsstater, men de övriga medlemsstaternas auktioneringsrättigheter beräknades dessutom på kontrollerade utsläpp för antingen 2005 eller 2007, eller för genomsnittet 2005–2007, beroende på vad som var gynnsammast för dem.

Vi föreslog därför den ovan nämnda ändringen för att förhindra potentiellt skiljaktiga tolkningar av tillämpningen av bestämmelserna i direktiv 2003/87/EG på Republiken Kroatien och för att följaktligen säkerställa konsekvent och enhetlig tillämpning av artikel 10.2 a i direktivet i alla medlemsstater, inbegripet Republiken Kroatien. I och med att den ovan nämnda ändringen inte togs med i den slutliga kompromisstexten kommer Republiken Kroatien att avstå från att rösta om antagandet av detta lagstiftningsförslag.